

18P | 18FORTY | NCSJ

THE JOURNEY OF RELIGIOUS GROWTH

STAGES OF RELIGIOUS MATURITY

אין חסידות כחסידות ראשונה
-מאמר ידוע על פי ספר רוקח

THE INITIAL ENTRY TO RELIGIOUS LIFE IS UNIQUE.

When the Jewish People left Egypt, they left and ate the korban Pesach quickly (Shemos 12:11). But future generations did not have to eat quickly—that law was only for the generation that left Egypt (Pesachim 96a).

צדקת הצדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זי"ע

[א] ראשית כניסת האדם לעבודת ה' צריך להיות בחפזון כמו שמצינו בפסח מצרים שהי' נאכל בחפזון ולא פסח דורות. מפני שההתחלה לנתק עצמו מכל תאות עוה"ו שהוא מקושר בהם צריך לשמור הרגע שמתעורר בו רצון ה' ולחפזו על אותו רגע למהר לצאת מהם אולי יוכל. ואח"כ שוב ילך במתינות ולאט כדין פסח דורות::אמונת עצמו

The initial entry of an individual into the service of God needs to be done rapidly, like the Jewish People when they left Egypt left speedily as opposed to future Pesach's where we no longer are required to move quickly. Initially you first need to remove the hold of materialism and ephemeral concerns that hold you back and wait for that moment of inspiration and belief in yourself. And when that moment of inspiration arrives, you need to seize it quickly and allow yourself to transcend your current worldly concerns, if you are able. Afterwards, you can then walk slowly and patiently, step by step, like the way the Jewish People are told to eat Korban Pesach in future generations.

- What is the different between falling in love and staying in love?
- What is an example in your life when you rushed into a commitment?
- What is an example in your life when you deliberately slowed down

SELF CONFIDENCE IN RELIGIOUS LIFE

צדקת הצדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זי"ע

קנד] כשם שצריך אדם להאמין בהש"י כך צריך אח"כ להאמין בעצמו. ר"ל שיש להש"י עסק עמו ושאיננו פועל בטל שבין לילה כו' וכחיתו שדה שלאחר מיתתם נאבדו ואינם. רק צריך להאמין כי נפשו ממקור החיים ית"ש והש"י מתענג ומשתעשע בה כשעושת רצונו. וזה פי' ויאמינו בה' ובמשה עבדו פי' משה ר"ל כלל ס"ר נפשות ישראל בדור ההוא האמינו שהש"י חפץ בהם

Just as a person needs to believe in God, so too, afterwards, you need to believe in yourself. Meaning, that God wants a relationship with you and you are not just an object that no one cares for, like God described the tree at the end of the story of Yonah (see Yonah 4:10). Rather, you need to believe that your soul is rooted in the source of life itself and that God derives joy and appreciation from your life. And this is the meaning of the verse, "and the Jewish people believed in God and Moshe their servant." Meaning Moshe as representative of all generations of the Jewish people requires faith as well—that God wants a relationship with us.

- What does it mean to have faith in oneself?
- How is faith in oneself different than faith in God and how are they similar?
- What is the role of self-image and confidence in your religious life?

RELIGIOUS DEVELOPMENT: WHEN MORE CAN BE LESS

The Torah has a mitzvah called perika (פריקה) meaning the need to help someone unburden their load and a mitzvah of te'inah (טעינה), meaning the requirement to help someone load up their goods.

בית יעקב לרבינו יעקב לינר מרדזין: פריקה וטעינה

וכן מצות פריקה וטעינה . פריקה מורה אם יראה נפש מישראל שידמה לו חס ושלוש שאפס תקוה ממנו צריך לפרוק ממנו זאת ולהראותו כי לא ידח חס ושלוש . וזה הוא בחנם שהאדם צריך לחזור אחר זה להטיב לחברו . . וטעינה בשכר) ב " מ ל " א א ' (כי טעינה הוא מי שרואה את חברו בגודל תאוה צריך להטעינו יראה

And so too we see with the commandments to help people load and unload their burdens. Helping someone unload serves as an example for situation where you see a fellow Jew that looks as if, God forbid, they are hopeless and overwhelmed—you need to help them unburden their religious angst and remind them that no one is ever lost religiously. And this needs to be out of care and concern to help your friend. And helping someone load their burdens refers to situations where someone feels disconnected from God and is just following their material desires, you need to help them taste some aspect of awe in their lives.

- Has there been a time in your life where you felt like you needed the unburdening of Yiddishkeit?
- Has there been a time in your life where you felt you needed more of that sense of burden and commitment to Yiddishkeit?

YOUR RELIGIOUS ENVIRONMENT

The Talmud says that you should bring certain produce to eat in Israel. The question Tosafos is dealing with is why specifically there?

תוספות מסכת בבא בתרא דף כא עמוד א

כי מציון תצא תורה - לפי שהיה רואה קדושה גדולה וכהנים עוסקים בעבודה היה מכוון לכו יותר ליראת שמים וללמוד תורה כדדרשי' בספרי למען תלמד ליראה וגו' גדול מעשר שני שמביא לידי תלמוד לפי שהיה עומד בירושלים עד שיאכל מעשר שני שלו והיה רואה שכולם עוסקים במלאכת שמים ובעבודה היה גם הוא מכוון ליראת שמים ועוסק בתורה

“The Torah emerges from Tzion” (Yeshayhu 2:3). Since when they would bring the produce to Israel they would see the incredible holiness of their environment and Kohanim serving in the Beis HaMikdash, the person would then be inspired with the awe of God and commit to studying more Torah.

THE JOURNEY OF RELIGIOUS GROWTH

רמב"ם הלכות דעות ו:א

דָּרָךְ בְּרִיתוֹ שֶׁל אָדָם לְהִיטֵב נִמְשָׁךְ בְּדַעוֹתָיו וּבְמַעֲשָׂיו אַחַר רְעִיו וְחֻבְרָיו וְנוֹהֵג כְּמִנְהַג אַנְשֵׁי מְדִינָתוֹ. לְפִיכָךְ צָרִיךְ אָדָם לְהִתְחַבֵּר לְצַדִּיקִים וּלְיֹשֵׁב אֶצֶל הַחֲכָמִים תָּמִיד כְּדֵי שֶׁיִּלְמַד מִמַּעֲשֵׂיהֶם. וַיִּתְרַחֵק מִן הַרְשָׁעִים הַהוֹלְכִים כִּים בַּחֲשָׁךְ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלְמַד מִמַּעֲשֵׂיהֶם. הוּא שֶׁשְׁלֵמָה אוֹמֵר (מְשָׁלִי יג כ) "הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יִחְכֵם וְרָעָה כְּסִילִים יִרְעֶה". וְאוֹמֵר אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ וְגו'. וְכֵן אִם הָיָה בְּמִדִּינָה שֶׁמִּנְהַגוֹתֶיהָ רָעִים וְאִין אַנְשֵׁי הוֹלְכִים בְּדָרָךְ יִשְׂרָאֵל לְמַקוֹם שֶׁאֲנָשֵׁי צַדִּיקִים וְנוֹהֲגִים בְּדָרָךְ טוֹבִים. וְאִם הָיָה כָּל הַמְדִינּוֹת שֶׁהוּא יוֹדֵעַם וְשׁוֹמֵעַ שְׂמוּעָתָן נוֹהֲגִים בְּדָרָךְ לֹא טוֹבָה כְּמוֹ זְמַנְנוּ. אוֹ שֶׁאִינּוּ יְכוּלִים לְלַקֵּחַ לְמִדִּינָה שֶׁמִּנְהַגוֹתֶיהָ טוֹבִים מִפְּנֵי הַגִּיסוֹת אוֹ מִפְּנֵי הַחֲלִי יֵשֵׁב לְבִדּוֹ יַחֲדֵי כְּעֶנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר (אִיכָה ג כח) "יֵשֵׁב בְּדָר וַיִּדָּם". וְאִם הָיָה רָעִים וְחֲטָאִים שֶׁאִין מְנַחִים אוֹתוֹ לְיֹשֵׁב בְּמִדִּינָה אֲלֵא אִם כֵּן נִתְעַרְבַּ עִמָּהֶן וְנוֹהֵג בְּמִנְהַגֵּם הָרַע יֵצֵא לְמַעְרוֹת וְלַחֲנוּחִים וְלַמְדַּבְּרוֹת. וְאֵל יִנְהִי עֲצָמוֹ בְּדָרָךְ חֲטָאִים: "כְּעֶנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמִיָּה ט א) "מִי יִתְנַנֵּי בַמְדַבֵּר מְלוֹן אֲרַחִים

It is natural for a man's character and actions to be influenced by his friends and associates and for him to follow the local norms of behavior. Therefore, he should associate with the righteous and be constantly in the company of the wise, so as to learn from their deeds. Conversely, he should keep away from the wicked who walk in darkness, so as not to learn from their deeds.

This is [implied by] Solomon's statement ([Proverbs 13:20](#)): "He who walks with the wise will become wise, while one who associates with fools will suffer." Similarly, [[Psalms 1:1](#)] states: "Happy is the man who has not followed the advice of the wicked."

A person who lives in a place where the norms of behavior are evil and the inhabitants do not follow the straight path should move to a place where the people are righteous and follow the ways of the good.

If all the places with which he is familiar and of which he hears reports follow improper paths, as in our times, or if he is unable to move to a place where the patterns of behavior are proper, because of [the presence of] bands of raiding troops, or for health reasons, he should remain alone in seclusion as [[Eichah 3:28](#)] states: "Let him sit alone and be silent."

If they are wicked and sinful and do not allow him to reside there unless he mingle with them and follow their evil behavior, he should go out to caves, thickets, and deserts [rather than] follow the paths of sinners as [[Jeremiah 9:1](#)] states: "Who will give me a lodging place for wayfarers, in the desert."

- What environments do you feel most inspired?
- Are there friends that you act differently around? And if so, in what ways?

THE JOURNEY OF RELIGIOUS GROWTH

18P | 18FORTY | NKSY